

Bed den i Afsnittet d „Angaaende Varernes Udførsel“ bestemte Toldposition for Udførselen af Dens Producter, har Udvalget Intet fundet at erindre, men skal kun henvisse til, hvad den ovenfor har bemærket om Udførselstolden i Almindelighed, hvorefter det ikke kan ansee en yderligere Nedsættelse i samme for tiltraadelig, idetmindste ikke saalænge der ikke kan tilveiebringes en bedre Balance mellem Dens Indtægter og Udgifter end den nærværende. Naar Loven derimod (§ 6 ll. Undtagelse a og b og § 8. 1 a og 2 a) har vedligeholdt de Afgiftslettelser, som have været tilstaaede Ind- og Udførselen med danske Skibe, da har det ikke kunnet undgaae Udvalgets Opmærksomhed, at denne Forholdsregel muligens nu kunde blive til Skade for den danske Skibsfart i Almindelighed efterat den nye engelske Navigations-Act er traadt i Kraft, og hvoraf det er at vente, at den danske Skibsfart vil komme til at hofte Fordeel. Det har derfor været under Overveielse i Udvalget, om man ikke reent burde ophæve de Toldbegunstigelser, som efter Loven ere tillagte danske Skibe, men da det dog er fundet betænkeligt, at lade disse Begunstigelser reent bortfalde, deels af Hensyn til at sikke Colonierne deres Forsyning, og for ikke paa eengang at gribe altfor forstyrrende ind i de private Handelsforhold, som have dannet sig, deels ogsaa paa Grund af, at der for Dieblirket ikke kan tages nogen Bestemmelse for Hertugdømmernes Vedkommende, og da Udvalget derhos har formeenet, at lige Begunstigelser kun bør tilstaaes de fremmede Staters Skibe, hvor en fuldkommen Reciprocitet kan opnaaes, saa indskrænker man sig til at foreslaae, at Loven maa tilføies en Bestemmelse herom. Man maa ansee det saameget mere hensigtsmæssigt allerede nu at tilkjendegive dette i Loven, som den engelske Navigationsact, der fra dette Aars Begyndelse er traadt i Kraft, i dens 10de og 11te Artikel har bemyndiget den regjerende Dronning i England til ved en Statsraads-Beslutning (Order in Council) at ophæve de ved Navigations-Acten tilstaaede Privilegier og Friheder for Skibe tilhørende saadanne fremmede Stater, der ikke indrømme de engelske Skibe lignende Privilegier og Friheder, som deres egne i deres respectiver Stater og de disse tilhørende Colonier, og Udvalget

foreslaaer derfor, at der imellem § 8 og § 9 tilføies en ny § af det Indhold, som nedenfor vil blive tilkjendegivet.

ad § 10.

Da den her omhandlede Godtgjørelse af Indførselstolden neppe vil kunne blive af megen Bigtighed for Handelen, og det er stridende imod det i vor Toldlovgivning gjældende Princip, at tilbagebetale erlagte Afgifter, ligesom denne Godtgjørelse ogsaa ved Fdg. af 6te Juni 1823 var indskrænket til Caffé og Tobak, formener Udvalget at det derved bør have sit Forblivende.

Med disse Bemærkninger skal Udvalget saaledes tillade sig at indstille:

- 1) at det bifalbes, at den foreløbige Lov af 1 Juli 1849, som i Genhold til Grundlovens 30te § er bleven Rigsdagen foreslagt, har været udgivet;
- 2) at denne Lov nu vedtages med følgende Forandringer:

ad § 3.

at der i Sens 3die Pæsus imellem Ordene „Dens Toldsteder“ og „vil Tillæg“ tilføies „eller paa St. Thomas“, saa at Sen kommer til at lyde: „Ere Ankerpenge erlagte ved et af Dens Toldsteder eller paa St. Thomas, vil Tillæg kun blive at fordre“ o. s. v.

ad § 6.

- a. at der til de Varer, som l. 3 Almindelighed a. frit indgaae, føies „Mais-meel“.
- b. at Benævnelsen „Flyttegods“, naar det følger med den Indflyttende som hans Eiendom“, udgaaer, og istedet derfor sættes „brugt Flyttegods“.
- c. Naar foranstaaende Bestemmelse under a antages, som Redactionsforandring: at Ordet „Mais“ udelædes i de til fast Told ansatte Varer (3die Linie i den trykte foreløbige Lov Pag. 5).
- d) at af de i Sen under ll. anførte Undtagelser den under Lit. c udgaaer.

Imellem § 8 og 9.

At der tilføies en ny § af følgende Indhold: De for danske Skibe ifølge § 6 fastsatte Undtagelser under a og b og de Afgifter, som efter § 8 Nr. 1 a og Nr. 2 a